

stížnost a přes zákrok obecního strážníka B-a nebyl závadný nápis odstraněn, tomu, že tu byl účel nápisu a úmysl stěžovatelů, které jsou napadeným rozsudkem zjištěny.

Čís. 4253.

Zločin nadržování zločinu ve smyslu § 212 tr. zák. zlomyslným opomenutím řidiče auta překaziti zločin násilného smilstva, spáchaný v jeho autu.

S hlediska § 212 tr. zák. stačí k trestnosti, že čin hlavního pachatele naplňuje v objektivním směru skutkovou podstatu zločinu podle § 125 tr. zák., a že obžalovaný ze zlomyslnosti opomenul jej překaziti, ačkoliv snadno tak mohl učiniti.

Nezáleží na tom, zda hlavní čin, který se jeví býti zločinem v objektivním smyslu, může býti hlavnímu pachateli přičítán ve směru subjektivním, ani na tom, že jeho trestnost pominula smrtí pachatelovou.

K pojmu »ze zlomyslnosti« ve smyslu § 212 tr. zák. stačí zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. zák.

(Rozh. ze dne 7. září 1931, Zm II 190/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po neveřejném ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 12. března 1930, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nadržování zločinu podle § 212 tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Neodůvodněné jsou věcné námitky uplatňované s hlediska zmatků čís. 9 a) § 281 tr. ř., že prý nemůže býti odsouzen pachatel pro podpůrný zločin § 212 tr. zák., dokud nebyl prokázán hlavní zločin buď odsuzujícím rozsudkem, neb aspoň doznáním jeho pachatele, kterýžto předpoklad není prý v souzeném případě splněn, — a dále, že prý se čin obžalovaného jako podpůrný stal beztrestným tím, že smrtí pachatele hlavního zločinu pominula i trestnost podpůrného zločinu —, poněvadž trestní norma § 212 tr. zák., majíc za účel chrániti právní statky před jich porušením, byla vydána z ohledu na osoby, jichž práva byla trestným činem porušena, nikoliv z ohledu na zločince. Zákon nepodřadil úmyslné nezabránění zločinu (kromě případu § 213 tr. zák.) pod pojem spoluviny podle § 5 tr. zák., nýbrž prohlásil je za samostatný zločin, nezávislý na dokonání nebo na subjektivní přičitatelnosti hlavního činu. Zlomyslné opomenutí spadá tudíž zejména také tenkrát pod trestní zákon, když hlavní čin, jenž se jeví býti zločinem v objektivním smyslu, nemůže býti pachateli přičítán ve směru subjektivním, nebo když jeho trestnost pominula smrtí pachatelovou. Předpokladem skutkové podstaty § 212 tr. zák. není ani, by byl pachatel hlavního činu odsouzen, což vyplývá již z úvahy, že by byl dán, i kdyby na př. pachatel útěkem zmařil své odsouzení. Stačí, že čin Aloisa J-a, zjištěný v roz-

sudku, naplňuje v objektivním směru skutkovou podstatu zločinu podle § 125 tr. zák., a že obžalovaný ze zlomyslnosti jej opomenul překaziti, ačkoliv snadno tak mohl učiniti (srov. rozh. čís. 2299 víd. sb.). K pojmu »ze zlomyslnosti« ve smyslu § 212 tr. zák. stačí zlý úmysl ve smyslu § 1 tr. zák. (sb. n. s. čís. 1686). V souzeném případě zjišťuje napadený rozsudek, že obžalovaný v době, kdy Alois J. Liu G-ovou skutečně vykonaným násilím učinil neschopnou, by mu kladla odpor, a v tomto stavu jí zneužil k mimomanželské souloži, vystoupil ze stojícího auta, jež jako šofér na dané znamení J-ovo zřejmě podle předchozí úmluvy zastavil, chodil podél auta sem a tam, nečinně se choval a trestný čin J-ův nepřekazil, ačkoliv snadno mohl tak učiniti, z čehož soud usuzuje logicky správně, že obžalovaný jednal úmyslně.

Čís. 4254.

Skutková podstata zpronevěry spočívá v tom, že pachatel nakládá se svěřenou věcí jinak, než mu bylo svěřitelem nařízeno, nebo k jinému účelu, než k jakému mu byla věc svěřena (prodána).

Nezaplacení dluhu o sobě není trestné ani s hlediska § 183 tr. zák., ani s hlediska jiného předpisu trestního zákona.

Byla-li věc (kamna) dodána, by jí bylo použito pro stavbu, což se stalo, nemůže tu ani výhrada vlastnictví učiniti takové nakládání s věcí bezprávným, ano se pohybovalo ve směru svěřitelem chtěném.

(Rozh. ze dne 8. září 1931, Zm I 933/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 16. října 1930, pokud jím byl obžalovaný podle § 259 čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin zpronevěry podle §§ 183, 184 tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost napadá rozsudek soudu první stolice jen, pokud jím byl obžalovaný podle § 259, čís. 3 tr. ř. zproštěn z obžaloby pro zločin zpronevěry podle § 183 tr. zák., spáchaný tím, že za sebou zadržel a sobě přivlastnil 20 kusů kamen firmou P. mu svěřených v úhrnné ceně 6.000 Kč, a uplatňuje v tomto směru číselně důvody zmatečnosti podle § 281 čís. 5 a 9 a) tr. ř. Rozsudek uvádí, pokud jde o zpronevěru kamen, v rozhodovacích důvodech toto: »Pokud se týče 20 kusů kamen v ceně 6.000 Kč, které obžalovanému dodala firma P., zjistil soud podle výpovědí svědků Eduarda H-a a Bedřicha W-a a podle výpisu z knih, že tato firma dodávala obžalovanému kamna, a že obžalovaný dluh splácel, že pak při poslední objednávce (při objednávce týkající se oněch 20 kamen), jež byla ujednána krátce před ohlášením vyrovnání, vyjednal svědek H. (zástupce řečené firmy) s obžalovaným, že kamna musí býti